

توصیه‌هایی برای کلاسداری بهتر

واحدهای توصیه‌هایی و جوان
دعاوار، سلطان و آموزشی
کاربرد دین و سیاست

- آنها است؛ پس:
- ۱- توکل بر خداوند و توسل به معصومین علیهم السلام بویژه حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و حضرت مهدی علیه السلام را فراموش نکنیم.
  - ۲- با کودکان و نوجوانان رابطه معنوی و روحی داشته باشیم؛ لازمه این رابطه معنوی، نگرش به آنان به عنوان بندگان خدادست.
  - ۳- با نام خدا درس را شروع کنیم و بعد از آن، حمد خدا و درود بر پیامبر گرامی اسلام علیهم السلام و ائمه معصومین علیهم السلام را فراموش نکنیم.
  - ۴- پیش از هر دوره کلاسداری -

یکی از رمزهای موفقیت در هر کاری، استفاده از تجربه کسانی است که قبلاً در آن کار زحماتی کشیده و نتایج خوبی گرفته‌اند. برای موفقیت بیشتر در کلاسداری برای کودکان و نوجوانان و جوانان نیز می‌توان از تجربه‌های دیگران استفاده کرد. آنچه در ذیل می‌آید حاصل تجربه کلاسداری مربیان موفق است که به صورت توصیه‌هایی به مربیان محترم تقدیم می‌گردد.

معنویت

مؤثرترین مربی در روح و جان کودکان و نوجوانان با معنویت ترین

- در ماه رمضان یا تابستان - دو رکعت نماز بخوانیم و از خدا بخواهیم که مارا در تدریس و هدایت مخاطبین موفق بدارد.
- ۵- به ارزشها و آرمانها و اصول اسلامی متعهد و مقید باشیم.
- ۶- حتی الامکان با موضوع و طهارت وارد کلاس شویم.
- ۷- کار تربیتی با کودکان و نوجوانان را وظیفه شرعی بدانیم نه یک شغل معمولی و به کار خویش بعنوان یک کار معنوی ایمان و اعتقاد قلبی داشته باشیم.
- ۸- از احادیث صحیح و معتبری که مباحث اخلاقی و معنوی را بیان می‌کنند - در تدریس خود استفاده کنیم.
- ۹- در صورتی که کلاس ما غیر از آموزش قرآن بود، پیش از تدریس، آیه‌ای از قرآن و یا حدیثی از معصومین ﷺ را بخوانیم.
- ۱۰- حتی الامکان با یاد ابا عبدالله الحسین ﷺ سخنرانی خود را پایان دهیم.
- ۱۱- پس از پایان یک دوره یا ترم یا ماه رمضان و تابستان، دو رکعت نماز
- شکر بخوانیم.
- ۱۲- بادعا درس را به پایان برسانیم.
- ۱۳- از طریق انس با قرآن و عترت، نور معنویت را از قرآن و احادیث ائمه ﷺ گرفته و در قلب شاگردان بتابانیم.
- محبوبیت**
- امام علی علیه السلام: «كَلَّا لِتُمْبَحِّبَنَ الْمَحَبَّةَ؛ حَسْنُ الْخَلْقِ وَ حَسْنُ الرَّفْقِ وَ التَّوَاضُعُ؛^۱ سَهْ خَصَّلَتْ مَوْجِبَ مَحْبَّتِ مَسْيَ شُودَ؛ خُوشخویی، مهربانی و فروتنی.»
- محبوبیت استاد نزد کودکان و نوجوانان، او لین شرط تأثیرگذاری او بر آنان است. وجود علاقه و محبت میان استاد و شاگرد نیز تا حد زیادی به میزان رعایت عدل و انصاف از طرف مربی بستگی دارد. البته از آنجاکه شاگردان، هم از نظر جسمی و هم از نظر روحی و روانی با یکدیگر متفاوتند، در حل مشکلات روحی آنان نیز باید متفاوت برخورد کرد، پس:
- ۱- تفاوت‌های فردی کودکان و

- ۱۱- زود عصبانی نشویم و بطور کلی از عصبانیت پرهیز کنیم.
- ۱۲- هرگز کودک و نوجوان مختلف را به عذرخواهی از خود مجبور نکنیم.
- ۱۳- سعی کنیم شرایط روحی شاگرد را درک کرده، و به احساسات او احترام بگذاریم.
- ۱۴- در هنگام نام بردن یا پاک کردن نام علماء و شخصیتهای اسلامی و دینی از روی تخته، احترام به آنان را فراموش نکنیم.
- ۱۵- ظرفیت روحی واستقامت در برابر مشکلات را در شاگردان تقویت کنیم.
- آمادگی روحی**
- امام علی علیه السلام: «كُنْ لِپَّاً مِنْ غَيْرِ ضَغْبٍ وَ شَدِيدًا مِنْ غَيْرِ عَنْفٍ»^۱ نرم خو باش بدون ضعف و قاطع باش بدون زور گوئی.
- به تجربه ثابت شده است که انتقال پیامهای تربیتی به کودکان، نوجوانان و جوانان نیازمند انرژی و روحیه بالائی است. چنانچه استاد با روحیه خوب نوجوانان را بشناسیم و با هر یک از آنها با توجه به شرایط روحی و جسمی، رفتاری مناسب داشته باشیم.
- ۲- نسبت به همه شاگردان، روحیه عفو و اغماض و ارافق داشته باشیم و حتی الامکان عذر آنان را بپذیریم.
- ۳- رازدار و محرم اسرار شاگردان خود باشیم.
- ۴- برای کودکان، نوجوانان و جوانان، مشاور خوبی باشیم.
- ۵- از بکارگیری کلمه «من» در حد امکان خودداری کنیم.
- ۶- نام اشخاص را کمتر و در حد ضرورت ذکر کنیم.
- ۷- تلاش کنیم بیش از مدرس بودن مرتبی دلسوزی باشیم.
- ۸- شاگردان را هرگز به خود وابسته نکنیم.
- ۹- در مقابل شاگردان از خدمات اساتید خود و از فعالیت دیگران قدردانی و تشکر کنیم.
- ۱۰- هرگز رفتار غلط شاگردان را به منزله توهین به شخص خود تلقی نکنیم.

۱. غرر الحكم، ص ۴۴۴.

خواب آلو دگی خود و یا شاگردان، تدریس نکنید، مگر اینکه آن را برو طرف نمایید.

۹- این نکته را فراموش نکنید که حتماً باید خونسرد باشید، البته طوری رفتار نکنید که شاگردان احساس کنند مورد توجه شما نیستند.

۱۰- مواظب باشید احساسات و عواطف کودکان و نوجوانان را جزیحه دار نکنید.

۱۱- هنگام تدریس اضطراب و نگرانی نداشته باشید.

۱۲- سعی کنید در مکان درس خود فضای عاطفی به وجود آورید.

۱۳- مشکلات و ناهماهنگی‌های محیط آموزشی خود را طوری بیان نکنید که شاگردان نسبت به کلاس و درس شمادلسرد شوند.

۱۴- تدریس - بخصوص در ایام تعطیلی مدارس - نیازمند تفریح است. هم برای کودکان و نوجوانان و هم برای خود، به آن توجه کنید.

کیفیت آموزش
امام سجاد علیه السلام: «فَإِذَا أَخْسَنْتَ فِي

خود بتواند روحیه شاگردان را حفظ کرده و حتی تقویت نماید، بیشتر می‌تواند بر آنان تأثیر گذارد، پس:

۱- کاملاً بر بحث خود مسلط باشید تا با نشاط روحی و عاطفی تدریس کنید.

۲- با خوشروی و نرمخویی تدریس کنید و چهره بشاش داشته باشید.

۳- در هنگام کسالت و غم و اندوه، برای تدریس در کلاس حاضر نشوید.

۴- سعی کنید برای ایجاد آمادگی روحی بیشتر در مخاطبان و جذب‌بیت درس، احساسات و عواطف را برانگیزانید.

۵- در تدریس شور آفرینی کنید. اگر می‌خواهید چنین باشید باید به گفته‌های خود ایمان داشته باشید.

۶- تا می‌توانید هنگام تدریس جوش نزنید و حرص نخورید.

۷- ثبات روحی و عاطفی داشته باشید.

۸- در هنگام عصبانیت و یا

- دیگران بی‌بهره نمانیم.
- ۶- معمولاً هنرمندی استاد در جلسه اول تدریس مشخص می‌شود، پس روی جلسه اول فکر و مطالعه بیشتری داشته باشیم و آن را دست کم نگیریم.
- ۷- از دسته‌بندی کردن مطالب - که در تفهیم مطالب نقش زیادی دارد - و داشتن ابتکار و خلاقیت در ارائه آنها غافل نمانیم.
- ۸- داشتن مطالعه همیشگی و نوشتن رئوس مطالب بر روی یک کاغذ به صورت دسته‌بندی شده و تدریس از روی آن را فراموش نکنیم.
- ۹- داشتن جزو و متن درسی و برقرار نمودن ارتباط بین درسها و نکات تربیتی را از یاد نبریم.
- ۱۰- به کیفیت مطالب و تنوع آنها در هنگام تدریس توجه کنیم.
- ۱۱- سعی کنیم شاگردان ما در رابطه با درس فعالیت عملی داشته باشند.
- ۱۲- از محسوسات بیشتر از
- تغlimatnasi ... زادک الله میز فضلیه؛^۱ اگر مردم را خوب آموزش دهی، خداوند از فضل خود بر [دانش] تو بیفزاید.
- دنیای امروز آموزش، دنیای اصول، روشها و قالبهای آموزشی است. اگر مربی آموزش لازم را ندیده و از توان بالایی در این زمینه برخوردار نباشد، تدریس او حالتی خشک و خسته کننده به خود خواهد گرفت و کودکان، نوجوانان و جوانان، به آن علاقه چندانی از خود نشان نمی‌دهند. پس برای بالا بردن کیفیت آموزش خود و موفقیت بیشتر در آن لازم است که:
- ۱- در افزایش آگاهیها و محتوای علمی و درسی خود بکوشیم.
  - ۲- از روشاهای نوین تدریس آگاهی کامل داشته و توان بکارگیری آنها در خود ایجاد کنیم.
  - ۳- از محفوظات خوب و زیادی بهره‌مند باشیم تا بتوانیم در هنگام تدریس از آنها استفاده کنیم.
  - ۴- برای هر درس مطالب نو و تازه‌ای داشته باشیم.
  - ۵- از تجربیات درسی و تدریس

۱. رساله حقوق امام سجاد علیهم السلام.

نشستن، راه رفتن و پوشیدن لباس
می تواند برای شاگردان خود الگو
باشد. پس سعی کنیم:

۱- برنامه هایی جهت خودسازی
اخلاقی و تربیتی خود داشته باشیم.
ذات نایافته از هستی بخش

کی تواند که شود هستی بخش
نو جوانان و جوانان، اخلاق اسلامی را
رعایت کنیم.

۳- هنگام برخورد با شاگردان
خود، به آنان سلام کنیم.

۴- در همه مراحل صبور بوده و
سعه صدر داشته باشیم.

۵- خوش رو، خوش اخلاق،
نرم خو، دارای اخلاص، تقوی و
تواضع باشیم و از غرور پر هیزیم.

۶- سعی کنیم در عمل کردن به
اخلاق نیکو، سیر صعودی داشته
باشیم که این بهترین ابزار برای جلب
شاگردان سالهای قبل است.

۷- از فضل فروشی، خود
بزرگ بینی، خود کم بینی و آزرده شدن

معقولات استفاده کنیم مگر در موارد
نیاز و ضروری.

۱۳- تلاش کنیم از علوم مورد نیاز
و مرتبط با درس خود بهره مند باشیم.

۱۴- در هنگام تدریس از موضوع
درس و بحث خارج نشویم و خلاصه
و جمع بندی و نتیجه درس را در آخر
کلام بیان کنیم.

۱۵- سعی کنیم اشکالات تدریس
خود را رفع کنیم.

۱۶- بیش از ظرفیت و توانایی
خود تدریس نکنیم که بیماریهای
روحی و جسمی در پی دارد.

اخلاق

قرآن کریم می فرماید: «قِيمٰ رَحْمٰةٰ
مِنَ اللّٰهِ لِئِنَّهُمْ وَلَنُوكُنْتَ فَظًّا غَلِيظًّا الْقَلْبِ
لَا نَفْضُوا مِنْ حَوْلِكَ»^۱؛ به سبب رحمت
خداست که با آنها نرم خوی و مهربان
گشتی و اگر تند خو و سخت دل بودی،
از گرد تو پراکنده می شدند.»

رفتار استاد برای کودکان،
نو جوانان و بخصوص جوانان الگوی
عملی است. استاد در عمل نمودن به
گفته های خود، نحوه برخورد با
دیگران، سخن گفتن و حتی طرز

- ممکن است سخت آزره شوند.
- وقار مربی**
- امام علی علیه السلام: «وَقَاتَ الْجَلْمَ زِيَّنَةُ الْعِلْمِ»^۱ متن این بردباری زیور دانش است.
- از آنجاکه رفتار مربی نشانگر شخصیت اوست و کودکان و نوجوانان دائمًا تحت تأثیر رفتارهای باطنی و ظاهری مربیان می‌باشند، شایسته است:
- ۱- طوری رفتار کنید که شاگردان احساس مسئولیت کنند.
  - ۲- چیزی را به طرف شاگردان پرتاب نکنید.
  - ۳- ابزار، وسایل و چیزهای دیگر را با خشونت از شاگردان نگیرید.
  - ۴- داشتن «تیک» و عادات نامطلوب مانند بازی کردن با دکمه لباس یا موی سر و صورت زیبنده یک مربی نیست، سعی کنید آنها را از خود دور کنید.
  - ۵- آراستگی ظاهر را رعایت

- از نقد و ایراد دیگران بشدت پرهیز کنیم.
- ۸- اشتباهات خود را توجیه نکنیم و ضمن اعتراف به آنها در رفع آنها بکوشیم.
  - ۹- از تعصب بی‌جا اجتناب ورزیده و شهامت در گفتن کلمه «نمی‌دانم» را در خود تقویت کنیم.
  - ۱۰- اگر در جلسه درس متوجه اشتباه خود شدیم، تا کودکان و نوجوانان متفرق نشده‌اند، آن اشتباه را بر طرف کنیم.
  - ۱۱- از یکدندگی، لجبازی، جدال و ستیزه‌جوئی بشدت پرهیز کنیم و با هیچ‌کدام از شاگردان کینه و خصومتی نداشته باشیم.
  - ۱۲- از عیب‌جویی، تهمت زدن و توهین به شاگردان پرهیزیم و ضمن مؤدبانه صدا کردن آنها، از پرخاشگری و انتقام‌جوئی پرهیز کنیم.
  - ۱۳- به وعده‌هایی که در کلاس می‌دهیم و فاکنیم، بخصوص اگر وعده هدیه و جایزه باشد.
  - ۱۴- به کودکان و نوجوانان طعنه نزنیم، زیرا آنها افراد حساسی هستند و

۱۳- برخی از شاگردان دارای نقص بدنی یا روانی هستند، از این رو حال آنان را رعایت کنید.

۱۴- ضمن جلوگیری از سوء استفاده شاگردان برای بیرون رفتن از کلاس اجازه دهید.

تواضع

پیامبر اکرم ﷺ: «مَنْ تَعْوَاضَ عَلَيْهِ رَفْقَةً أَهْلَهُ وَمَنْ تَكْبَرَ وَصَغَّرَهُ اللَّهُ؛^۱ هر کس برای خدا فروتنی کند، خداوند او را بالا می برد و هر کس تکبر کند، خداوند او را پست گرددان.»

بزرگی و عظمت مربی ثمرة
تواضع و خلوص اوست، از اینرو:
۱- هرگز کودکان و نوجوانان را خدمت کار خود ندانید.

۲- طوری سخت گیری نکنید که مجبور شوید آن را کاهش دهید.

۳- به شاگردان خود اجازه سخن گفتن و سؤال کردن بدهید.

۴- سخن شاگردان خود را بی مورد قطع نکنید.

۵- انتظار نداشته باشید که

کنید و اموری از قبیل شانه کردن موها، تمیز بودن لباسها، پاره نبودن لباسها و جورابها، واکس زدن کفشهای نظیف بودن بدن را فراموش نکنید.

۶- از بوی خوش - در صورتی که مفسدهای ایجاد نکند - استفاده کنید.

۷- یقه و دکمه‌های خود را پیش از تدریس در آینه ببینید.

۸- با چیزهایی که ممکن است تمرکز حواس دانش آموزان را از بین ببرد بازی نکنید؛ مانند بازی با گچ، تخته، خودکار، تسبیح، عمامه، عینک، بینی، گوش و ...

۹- اگر گچ یا مازیک از دست شماروی زمین افتاد، آن را بردارید.

۱۰- در صورت امکان، گاهی برای اشراف بیشتر بر کلاس و تنوع در حرکات، چند قدمی در بین شاگردان راه بروید.

۱۱- شاگردان را زیاد به خاطر تنبیه پای تخته سیاه نگه ندارید.

۱۲- اگر جراحت یا بیماری ظاهری دارید، در ابتدای درس درباره آن توضیح دهید تا ذهن شاگردان را در طول تدریس به خود مشغول نکند.

- شاگردان از شما اطاعت کورکورانه ندهند.
- رعایت شخصیت شاگردان**
- رسول اکرم ﷺ: «آئیس مِنَّا مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَفَّيْرَنَا وَلَمْ يَوْغُرْ كَبِيرَنَا»^۱ کسیکه به کوکان مارحم نکند و بزرگسالان ما را احترام نگذارد از مانیست.
- یکی از اصول تربیتی اسلام احترام به شخصیت و کرامت انسانی افراد است. پیامبر اسلام ﷺ به همه مؤمنین اعم از کودکان و بزرگسالان، زنان و مردان و روستائیان و غیر آنان، شخصیت می‌داد و به آنها احترام می‌گذاشت، پس:
- ۱- رعایت حقوق دیگران بویژه معلمان و مدرسان دیگر فراموش نشود.
  - ۲- به شخصیت افراد احترام گذاشته و از تحقیر آنان پرهیز شود.
  - ۳- بین کودکان و نوجوانان رقابت مثبت و سالم ایجاد شود.
  - ۴- به همه شاگردان بطور یکسان نگاه شود. این قاعده فقط در موارد ضروری قابل استثناء است.
- شاگردان از شما اطاعت کورکورانه داشته باشند.
- ۶- بـاـکـوـدـکـان و نـوـجـوـانـان**
- برخوردي متواضعانه و مناسب داشته باشيد.
- ۷- تـجـرـبـیـات تـدـرـیـسـی خـودـ رـاـ دـرـ اختـیـارـ دـوـسـتـانـ خـودـ قـرـارـ دـهـیدـ.**
- ۸- اوـقـاتـ اـسـتـراـحتـ و زـنـگـ تـفـرـیـحـ دـانـشـ آـمـوزـانـ رـانـگـیرـیدـ.**
- ۹- تـاـ آـنـجـاـ کـهـ اـمـكـانـ دـارـ شـاـگـرـدـانـ رـاـ اـزـ کـلـاسـ محـرـومـ نـكـنـیدـ.**
- ۱۰- کـوـدـکـانـ و نـوـجـوـانـانـ رـاـ طـورـیـ هـدـایـتـ کـنـیدـ کـهـ خـودـشـانـ اـعـمـالـ وـ کـرـدـارـشـانـ رـاـ کـتـرـلـ نـمـایـنـدـ.**
- ۱۱- بـیـشـ اـزـ انـداـزـهـ درـ کـارـ شـاـگـرـدـانـ دـخـالـتـ نـكـنـیدـ.**
- ۱۲- بـهـ حـرـفـ شـاـگـرـدـانـ خـودـ گـوـشـ دـهـیدـ وـ حتـیـ بـهـ تـذـكـرـاتـ آـنـانـ تـوـجـهـ کـنـیدـ.**
- ۱۳- بـرـایـ کـوـدـکـانـ و نـوـجـوـانـانـ کـلمـهـ «ـسـاـكـتـ»ـ، «ـهـیـسـ»ـ وـ مـانـندـ آـنـ رـاـ زـیـادـ بـکـارـ نـبـرـیدـ.**
- ۱۴- اـزـ شـاـگـرـدـانـ خـودـ نـخـواـهـیدـ کـهـ هـمـوارـهـ سـکـوتـ باـشـندـ وـ هـیـچـ حـرـفـیـ نـزـنـدـ وـ هـیـچـ حـرـکـتـیـ اـزـ خـودـ نـشـانـ**

- ۱- یادگیری از طریق چشم و ۱۳٪ از طریق گوش و ۱۲٪ از طریق بقیه حواس انجام می‌گیرد.
- ۲- گاهی می‌توانیم با صلوات یا طرح سؤال یا لحظاتی سکوت به کلاس تمرکز بدهیم، این روش از چند بار گچ روی تخته یا میز زدن بهتر است.
- ۳- برای پاسخگویی به سؤالات، جوابهای قانع کننده‌ای داشته باشید و پاسخ سؤالات را با کلماتی مانند «ظاہراً»، «فکر می‌کنم»، «تقریباً» و «احتیاطاً» ندهید.
- ۴- هرگز مطالب مشکوک و ظنی را بصورت قطعی بیان نکنید و درباره مطالبی که نسبت به آن آگاهی ندارید، سخنی نگویید.
- ۵- برگه یادداشت رئوس مطالب را همیشه در جای خاصی مانند کیف یا جیب و یا لای دفتر و کتاب قرار دهید.
- ۶- حتماً پس از پایان یافتن درس لحظاتی درنگ و تأمل کنید، شاید شاگردان سؤال و یا کاری داشته باشند.
- ۷- اگر سؤالی مطرح می‌کنید در نهایت آن را بی جواب نگذارید.
- ۸- از تمسخر و دادن لقب زشت به شاگردان پرهیز شود.
- ۹- شاگردان را ب موقع تشویق و بین آنان تبعیض اعمال نگردد.
- ۱۰- از گفتن کلمات و جملات رکیک و خارج از ادب و نزاکت پرهیز کنیم.
- ۱۱- در صورت امکان از نموده یا امتیاز شاگرد کم نکنیم.
- نکات ویژه**
- امروزه دنیای کفر و استکبار جهانی بودجه زیادی برای بد جلوه دادن دین در ذهن کودکان و نوجوانان هزینه می‌کند و بطور مرموز با نوشتن کتاب، مقاله و فیلم و نمایشنامه با نام دین، دین را می‌کوبد. مربی باید بداند چگونه می‌تواند جوانی را که بین دو راهی مانده و می‌خواهد اسلام را بشناسد و با سرچشمه زلال اسلام را رابطه برقرار کند، جذب نماید. پس:
- ۱- سعی کنید برای تدریس، شروع خوب، گیرا و جذابی داشته باشد.
- ۲- در تدریس خود به این آمار توجه داشته باشید که گفته‌اند: ۷۵٪

- ۱- در موارد اختیاری، موضوع درس را براساس نیاز و علاقه شاگردان انتخاب کنید.
- ۲- ابزار و امکانات تدریس مانند: گچ، ماژیک، تخته پاک کن و ... را پیش از درس فراهم آورید.
- ۳- فقط مطالب مهم و ضروری را روی تخته بنویسید و سعی کنید مطالب نوشته شده روی تخته را کمتر پاک کنید.
- ۴- از قسمت بالا و سمت راست تخته شروع به نوشتن کنید، منظم بنویسید و از تمام تخته استفاده کنید.
- ۵- بسم الله در ابتدای هر کار، رمز عشق به خدا، توکل بر او، استمداد از او و واپستگی به اوست، پس هنگام استفاده از تخته، نوشتن «بسم الله الرحمن الرحيم» را فراموش نکنید.
- ۶- هنگام نوشتن روی تخته، جلوی مطالب نایستید.
- ۷- وقتی روی تخته مطلبی می‌نویسید، هم زمان آن را بخوانید تا همه بشنوند.
- ۸- موقع نوشتن روی تخته، به شاگردان پشت نکنید، بلکه نیم رخ
- ۹- در موارد اختیاری، موضوع درس را براساس نیاز و علاقه شاگردان انتخاب کنید.
- ۱۰- در هنگام سؤال کردن، از جاهای مختلف کلاس درس را پرسید و این کار را از یک جای بخصوص انجام ندهید.
- ۱۱- مدرک و مأخذ مطالب را صحیح و دقیق ذکر کنید.
- ۱۲- اگر جواب سؤالی را به بعد موکول می‌کنید آن را یادداشت نمایید و جوابش را در جلسات بعد بدھید.
- ۱۳- گاهی یک مکث کوتاه و نگاه به اطراف کلاس جهت جلب توجه شاگردان ضروری است.
- شیوه استفاده از تخته
قال علی علیه السلام: «كتاب المزء مقياس فضيله و مقياس ثبله»^۱ نوشتار هر کس معیار فرزانگی و میزان فرهیختگی اوست. در استفاده از تخته، هنگام تدریس، باید نکاتی را مورد توجه قرار داد. بایسته است نکات زیر مورد توجه قرار گیرد.

۱- سعی کنید در تدریس از «تخته سیاه» یا «وایت برد» استفاده کنید

- خوانا همراه با بیانی صحیح و زیبا
برخوردار باشید.
- ۴- مختصر و مفید بگوئید و
گفتار خود را به شهوت کلام معروف
نکنید.
- ۵- تکیه کلام مانند به اصطلاح،
به قول معروف، عرض کنم به حضور
شما و ... نداشته باشید.
- ۶- طوری تدریس کنید که
شاگردان با استعداد بپسندند و
شاگردان کم استعداد بفهمند.
- ۷- طوری سخن بگویید و
تدریس کنید که کودکان و نوجوانان به
وجود آیند و در آنان نشاط ایجاد شود.
- ۸- گاهی مطالب خود را در
قالبهای هنری؛ مانند طراحی و...
تدریس کنید.
- ۹- مستناسب و هماهنگ با
موضوع، سرو دست خود را حرکت
دهید و حالت آن موضوع را به خود
بگیرید.
- ۱۰- سعی کنید مطالب را هنگام
تدریس بیشتر و بهتر مجسم کنید.
- ۱۱- اگر صدای شما گرفته است،
در رفع آن بکوشید. استفاده از قرص
- بایستید و بنویسید.
- ۹- سعی کنید هنگام نوشتن،
لباسها و سرو صورت خود را گچی و
یارنگی نکنید.
- ۱۰- تخته را از بالا به پایین پاک
کنید و با انگشت و دست و مانند آن
پاک نکنید.
- ۱۱- اگر شاگردان شما مطالب
روی تخته را در دفترهای خود
نوشته‌اند، در پایان درس تخته را پاک
کنید تا برای استاد بعدی آماده باشد.
- بیان و شیوه انتقال مطالب**
- یکی از نکات بسیار مهم در
کلاسداری، نحوه بیان مطالب و شیوه
انتقال آن به مخاطبان است. به کارگیری
نکات زیر، مریبان محترم را در انتقال
بهتر مطالب یاری خواهد داد.
- ۱- استفاده از کلمات و جملات
زیبا را فراموش نکنید؛ مثلاً به جای
«کور» کلمه «نابینا» و یا «روشنیل» را به
کار ببرید.
- ۲- کلمات و جملات را رسا و
روان بیان کنید و در حد مقدور صدا و
لهجه خاص و محلی نداشته باشید.
- ۳- از خطی زیبا و یا حداقل خط

- ۲- بیش از اندازه از شاگرد تمجید و تعریف نکنید، زیرا ممکن است موجب غرور او و یا حسادت شاگردان دیگر شود.
- ۳- گاهی می‌توانید با نگاه کردن به شاگرد ناراحتی خود را نشان دهید و نیازی به تبیه بیشتر نیست.
- ۴- گاهی برای تشویق شاگردان، هدایا و جوایزی را در نظر بگیرید، البته تشویق باید متناسب و به اندازه باشد.
- ۵- اقتدار مربی در کلاس مهمنت از سکوت شاگردان است.
- ۶- در موارد لزوم قاطعیت داشته باشید.
- ۷- استعدادها و تواناییهای مثبت شاگردان را جلو شاگردان دیگر مطرح کنید و برای از بین بردن رفتارهای ناپسند آنها تلاش کنید.
- ۸- رفتار غلط شاگردان ممکن است معلوم بیماریهای بدنی باشد، پس به این نکته توجه داشته باشید.
- ۹- پیش از تبیه، علل کردارهای منفی شاگردان را بررسی کنید.
- ۱۰- به شاگردان ضعیف اعتماد به گیاهی آلتادین پیشنهاد می‌شود.
- ۱۲- درس را پیش از تدریس تمرین کنید. برای این کار می‌توانید از فرصت طی مسیر از منزل تا محل درس استفاده کنید.
- ۱۳- در صورتی که خستگی را در چهره شاگردان خود احساس کردید، در کلاسهای اختیاری از ادامه تدریس خودداری ورزید.
- ۱۴- در انتقال مطالب ذوق و سلیقه داشته باشید و شناسائی ذوق و فراموش نکنید.

حفظ تعادل

در اسلام به میانه روی و اعتدال بسیار سفارش شده است. یکی از مواردی که باید در آن میانه روی و اعتدال رعایت شود، مسئله محبت و توجه به شاگردان در کلاس است. پس به موارد زیر توجه کنید:

۱- در کلاسداری با کودکان و نوجوانان، نه آنقدر محبت کنید که شاگردان لوس و خودخواه تربیت شوند و نه آن قدر بی‌مهری کنید که از اطراف شما بگریزند.

۴- وقتی خودتان در اوآخر درس اعلام می‌کنید که وقت درس تمام شده است، دیگر آن را ادامه ندهید، مگر اینکه با مشورت و موافقت خود شاگردان باشد.

۵- سعی کنید ساعت تدریس را تغییر ندهید.

۶- از تدریس در ایامی که تمايل کمتری در شاگردان برای درس وجود دارد، جز در موارد ضروری خودداری کنید.

۷- بی نظمی استاد، شاگردان را نیز بی نظم می‌کند. به این نکته کاملاً توجه کنید.

۸- وقت کلاس را به مطالب بیهوده و کم فایده نگذرانید و از وقت پیشترین استفاده را ببرید.

۹- سعی کنید هم خودتان منضبط باشید و هم در کلاس انصباط برقرار کنید.

مکان تدریس

امام حسن علیه السلام: «مَنْ أَذَمَ الْإِخْتِلَافَ إِلَى الْقُشْجِيدِ أَصَابَ إِلْحَدَى ثَمَانِيَّةَ تَحْكَمَةً»

نفس ببخشید و آنان را به درس خواندن ترغیب کنید.

۱۱- پیش از آغاز تدریس، با پرسش از مسئولین مربوطه، شناختی اجمالی از وضعیت و موقعیت و سطح معلومات شاگردان بدست آورید.

نظم و رعایت زمان

اما على عليه السلام: «أَوْصِّيْكُمَا بِجَمِيعِ الْلَّهِيْ وَأَهْلِيْ وَمَنْ بَلَّغَهُ كِتَابِيْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَنَظِمَ آمِرِكُمْ»^۱ شما و همه فرزندان و کسانم و هر که را نوشتہام به او رسد به تقوای الهی و نظم داشتن در کارتان سفارش می‌کنم».

از نظر روان‌شناسی گفته‌اند که یک شاگرد در حدود ۲۰ تا ۲۵ دقیقه می‌تواند روی یک موضوع خاص تمرکز کافی داشته باشد. پس:

۱- در غیر موارد ضروری بیش از ۴۰ دقیقه تدریس نکنید.

۲- درس خود را با توجه به تعداد جلسات و زمان پیش‌بینی شده زمان‌بندی کنید تا در پایان دوره کم یا زیاد نیاورید.

۳- برای در نظر داشتن وقت، به همراه خود ساعت داشته باشید.

- ۷- مساحت کلاس مناسب با تعداد افراد شرکت کننده باشد؛ نه کمتر و نه بیشتر.
- ۸- مکان تدریس (کلاس) دارای نور و روشنایی مناسب باشد؛ نه کم، نه زیاد و آزار دهنده.
- ۹- کلاس در جایی آرام برگزار شود و از شلوغی، محل تجمع افراد، محل تفریح مردم و جاهای پرس و صدا دور باشد.
- ۱۰- اگر بیرون از کلاس اتفاقی افتاد در صورت امکان آن را با درس و مطالب خود ارتباط دهید تا ذهن شاگردان را به خود مشغول نکند.
- ۱۱- در صورت امکان، شاگردان پشت به درب کلاس باشند؛ زیرا اگر درب در مقابل دانش آموزان باشد، با ورود هر فرد به کلاس تمرکز دانش آموزان از بین می رود.
- ۱۲- مکان تدریس دارای «تخته گچی» و یا «وایت برد» باشد.
- ۱۳- در ابتدای شروع کلاس، به کسانی که دیر به کلاس می آیند، بطور غیر مستقیم تذکر داده شود.
- و اخاً مُسْتَفَادَةٌ وَ عِلْمًا مُنْسَطَرَفَاً...؛ کسیکه به مسجد رفت و آمد داشته باشد به یکی از نعمتهاي هشتگانه دسترسی پیدا خواهد کرد. الف- نشانه‌های استوار و محکم [در امور دینی خود]؛ ب- دوستان سودمند؛ ج- معلومات و دانش تازه و شگفت‌انگیز؛...» فضای تدریس یکی از مهمترین اموری است که مریبی باید در هنگام تدریس به آن توجه داشته باشد، پس:
- ۱- تا آنجا که ممکن است از فضای معنوی مسجد جهت مکان تدریس استفاده کنیم.
  - ۲- عوامل عدم تمرکز حواس مثل پوسترهاي جذاب را به کلاس راه ندهیم.
  - ۳- محل کلاس در جایی انتخاب شود که مورد سوء استفاده عده‌ای خاص قرار نگیرد.
  - ۴- در صورت امکان سعی شود شاگردان خودشان جای خود را در کلاس تعیین کنند.
  - ۵- تلاش شود بین محیط درس، محیط خانه و اجتماع ارتباط برقرار گردد.
  - ۶- در صورت امکان، مکان تدریس نزدیک به محل سکونت شاگردان انتخاب شود.

- ۶- توجه کنید مقررات خشک و افراطی را در کلاس وضع نکنید.
- ۷- تدریس نیازمند تقویت جسمانی است، آن را فراموش نکنید و بین هر دو جلسه تدریس چیزی بخورید و یا بتوشید تا به خاطر ضعف چار مشکل نشوید.
- ۸- در برخوردها و عکس العملها انعطاف داشته باشید.
- ۹- نسبت به کوششها و فعالیتها شاگردان بی توجه و بی تفاوت نباشد.
- ۱۰- تلاش کنید تا در غیر موارد ضروری درس خود را با استاد دیگری عوض نکنید و در بین درس استاد عوض نشود.
- ۱۱- در تدریس از گروه‌گرایی و خطبازی خودداری کنید.
- ۱۲- کودکان و نوجوانان رفتار مربی را زیر ذره‌بین قرار می‌دهند. مواظب باشید کردار و رفتار منفی از خود نشان ندهید.
- ۱۳- کاری کنید که شاگردان خصوصیات مثبت شمارا در خود به وجود آورند.

۱۴- ناهماهنگیهای موجود بین خود و مسئولین مسجد در مورد محل اجرای کلاس را طوری برای کودکان و نوجوانان مطرح نکنید که باعث دلسردی آنان شود.

خصوصیات فردی

امام علی علیه السلام: «الْمُفْعَلُ مَا يَصْنَعُ
قَدْرَكَ»^۱ کاری که مقام تو را پست می‌گردداند انجام نده.»

خصوصیات فردی مربی به ویژه در موارد حساسی مثل کلاس مورد نظر مخاطبان می‌باشد، پس:

- ۱- سعی کنید شخصیت علمی و اجتماعی خود را پیش شاگردان سبک نکنید.

- ۲- در موارد لزوم با برخی از دانش آموزان در مورد خصوصیات فردی خود صحبت خصوصی داشته باشید.
- ۳- مواظب باشید که کودکان و نوجوانان، شمارا دست نیندازند و بازیچه آنان قرار نگیرید.

- ۴- وقتی کاری را از شاگردان می‌خواهید آن را پیگیری کنید تا حتماً انجام شود.

- ۵- نام خانوادگی خود را به شاگردان بگویید.

- ۱- رعایت کنید و به آنها احترام بگذارید.
- ۲- کارها و فعالیتهای مربوط به کلاس را بین شاگردان تقسیم کنید و به آنان مسئولیت دهید.
- ۳- شاگردان را جز در موارد ضروری، آن هم به مدت کم، از خود طرد نکنید.
- ۴- در بعضی از موارد، شاگردان از مرتب خود تقلید می‌کنند، پس آهسته آهسته به تقلید آنان جهت دهید.
- ۵- شاگردان را در کلاس نه آزاد آزاد بگذارید و نه آنان را کاملاً محدود کنید.
- ۶- تبیه و محروم نمودن تمام افراد به خاطر رفتار بد یک فرد یا یک گروه کوچک کار عاقلانه‌ای نیست.
- ۷- پشت سر دیگران سخنی نگویید تا پشت سر شما سخنها نگویند.
- ۸- آداب اجتماعی را در برخوردها رعایت کنید.
- ۹- شاگردان

امام سجاد علیه السلام: «حَقُّ الصَّفِيرِ رَحْمَةٌ فِي تَعْلِيمِهِ وَالْغَفْوَ عَنْهُ وَالسَّنَرَ عَلَيْهِ وَالرَّفْقُ بِهِ»

خصوصیات اجتماعی

امام علی علیه السلام: «الْأَقْسِرُوا أَوْلَادَكُمْ عَلَى أَدَابِكُمْ فَإِنَّهُمْ مَخْلُوقُونَ لِرَبِّهِمْ إِنْهُمْ إِلَّا كُنْتُمْ»^۱
آداب و رسوم خودتان را بر فرزندانتان تحمیل نکنید؛ زیرا آنان برای زمانی غیر از زمان شما آفریده شده‌اند.»

تجربیات آموزشی و تحقیقات روانشناسی نشان می‌دهد که یادگیری به صورت دسته‌جمعی و غیرانفرادی معمولاً سهل‌تر و بهتر صورت می‌پذیرد. بدین جهت و نیز به دلائل دیگری، برای آموزش افراد، آنها را در یک مکان جمع کرده و آموزش می‌دهند. آموزش در یک اجتماع مستلزم رعایت نکاتی است که در ذیل به بعضی از نکات قابل توجه برای مربیان اشاره می‌شود.

- ۱- از خصوصیات اجتماعی و خانوادگی شاگردان بی‌اطلاع نباشد.
- ۲- اگر تعیین و بیان مقررات و قوانین ضروری باشد، این کار را با همکاری شاگردان انجام دهید.
- ۳- تلاش کنید با مدیر، سرپرست، مسئول، معاون و همکاران دیگر در محیط آموزشی هماهنگی داشته باشید.
- ۴- مقررات محیط آموزشی را

- شاغردان را در نظر داشته باشد.
- ۸- اگر از شاغردان سؤالی می‌کنید، تا آنجا که امکان دارد اجازه دهد خود شاغردان جواب بدهند.
- ۹- به شاغردان فرصت کافی برای پاسخ دادن به سؤالات بدهید.
- ۱۰- سؤال خود را طوری طرح کنید که فکر شاغردان را به کار اندازد و آنها را در حل مسئله کمک کند، نه اینکه فقط نادانی آنها را ظاهر سازد.
- ۱۱- در پاسخ به سؤالات نوبت شاغردان را رعایت کنید.
- ۱۲- در هنگام سؤال کردن، درس را از جاهای مختلف و افراد متفاوت کلاس پرسید نه از افراد خاص و مکان معینی در کلاس.
- ۱۳- زمینه سؤال کردن را در کودکان و نوجوانان فراهم آورید و آنان را امر به سکوت نکنید.
- ۱۴- گاهی شاغردان سؤال شاغرد دیگر را متوجه نمی‌شوند، پیش از پاسخ گفتن به آن سؤال، یکبار دیگر خودتان آن را تکرار کنید.
- واللهمَّ لَهُ^۱ حَقُّ كُوْدُكَ، مَهْرَبَانِي بِهِ اوْ در آموزش و گذشت از خطای وی و عیب‌پوشی و همراهی و یاری اوست.»
- شاغردان شما امانتهای الهی هستند که برای پرورش و شکوفائی استعدادهایشان در اختیار شما گذاشته شده‌اند، از اینرو:
- ۱- شاغردان را به راه و کاری که در پیش دارند متوجه سازید.
- ۲- در شاغردان خود شناخت، بینش، پشتکار، صبر و حوصله را زمینه‌سازی کنید و آن را افزایش دهید.
- ۳- همیشه رغبت و ذوق شاغردان را زنده نگه دارید.
- ۴- درس را مرحله به مرحله و موضوع به موضوع تدریس کنید.
- ۵- سعی کنید مصاديق و نمونه‌هایی که در درس مطرح می‌کنید، برای شاغردان قابل مشاهده و درک باشد.
- ۶- مطلبی را که کودکان و نوجوانان باسعی و تلاش خود بدست می‌آورند از آن خود می‌دانند و با علاقه و بدون مقاومت آن را مسمی پذیرند. پس سعی کنید آنها را در فرآگیری دانش، به پژوهش و ادارید.
- ۷- سن و معلومات و شرایط فردی